Lietas Nr. 12507003810
Lietas arhīva Nr. K29-0409-17/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2017.gada 4.aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese V.Rūsiņa
ar sekretāri E.Kaufmani,
piedaloties prokuroram U.Cinkmanim,
aizstāvim – zvērinātam advokātam J.Lapsam,
atklātā tiesas sēdē vienošanās procesa kārtībā izskatīja krimināllietu **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 165.[1]panta otrajā daļā, un

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iedzīvošanās nolūkā, nosūtīja personas ar to piekrišanu seksuālai izmantošanai, tas ir, ar savu rīcību šajā nolūkā veicināja personu legālu pārvietošanos un uzturēšanos citas valsts teritorijā, un proti:

2010.gada sākumā, kriminālprocesā noskaidrotai personai pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā (turpmāk – Persona), radās noziedzīgs nodoms par darbību veikšanu, kas saistītas ar sieviešu nosūtīšanu ar viņu piekrišanu no Latvijas uz Vāciju seksuālo pakalpojumu sniegšanai klientiem par maksu, nolūkā gūt no šīm darbībām materiālu labumu. Atbilstoši Personas noziedzīgam nodomam, bija nepieciešams Latvijā sameklēt un savervēt sievietes, kuras piekristu doties no Latvijas uz Vāciju, lai par maksu sniegtu klientiem seksuālos pakalpojumus. Pēc tam, kad tiktu sameklētas sievietes un viņas būtu piekritušas piedāvātajam darbam, Persona veiktu darbības, kas saistītas ar sieviešu pārvietošanos no Latvijas uz Vāciju. Pēc sieviešu nogādāšanas Vācijā, Persona tās nodotu personai, kura Vācijā organizē seksuālo pakalpojumu sniegšanu. Par katru savervēto un nosūtīto sievieti Persona saņemtu no šīs personas noteiktu materiālu atlīdzību. Tālāk, izmeklēšanā nenoskaidrota persona organizētu sieviešu legālu uzturēšanos Vācijā un nodrošinātu sievietes ar dzīvošanai paredzētām telpām, kā arī organizētu seksuālo pakalpojumu sniegšanu klientiem par maksu. Sievietes noteiktu laiku uzturētos Vācijā un sniegtu klientiem par maksu seksuālos pakalpojumus. Par saņemtiem seksuāliem pakalpojumiem klienti, atkarībā no sniegšanas ilguma un veida, sievietēm maksātu noteiktu naudas summu. Noteiktu daļu no naudas, ko sievietes nopelnītu par sniegtajiem seksuāliem pakalpojumiem, viņas varētu paturēt sev, bet noteiktu daļu no nopelnītās naudas sievietes atdotu seksuālo pakalpojumu sniegšanas organizatoram, kurš ar šiem naudas līdzekļiem rīkotos pēc saviem ieskatiem.

Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, Persona laika posmā no 2010.gada janvāra līdz martam interneta vidē izplatīja sludinājumus par to, ka tiek meklētas sievietes darbam Vācijā.

Turpinājumā, Valsts policijas darbiniece, realizējot cilvēku tirdzniecības apkarošanas pasākumus, kā operatīvā eksperimentā iesaistītā sieviete, darbojoties atbilstoši operatīvās izstrādes lietas ietvaros akceptēta operatīvā eksperimenta plānam, 2010.gada 3.martā atsaucās uz Personas izplatīto darba piedāvājumu, telefoniski sazinoties ar Personu un sarunas laikā vienojoties par tikšanos darba piedāvājuma detalizētākai apspriešanai. Turpinot noziedzīgā nodoma īstenošanu, Persona, 2010.gada 4.martā Rīgā, Stacijas laukumā 2, kafejnīcas "Lage" telpās tikās ar operatīvā eksperimenta iesaistīto sievieti. Tikšanas laikā Persona darīja sievietei zināmu, ka piedāvātais darbs ir seksuālo pakalpojumu sniegšana klientiem par maksu, izskaidroja seksuālo pakalpojumu sniegšanas un dzīvošanas apstākļus, apmaksas kārtību un citus apstākļus, kas saistīti ar darbu un uzturēšanos Vācijā, kā arī apsolīja sievieti informēt par turpmākajām darbībām, kas saistītas ar viņas izbraukšanu no Latvijas uz Vāciju. Operatīvā eksperimentā iesaistītā sieviete, darbojoties atbilstoši operatīvās izstrādes lietas ietvaros akceptēta operatīvā eksperimenta plānam, pieņēma Personas izteikto piedāvājumu un piekrita doties no Latvijas uz Vāciju, lai sniegtu klientiem par maksu seksuālos pakalpojumus, un informēja par darba piedāvājuma pieņemšanu Personu.

Turpinājumā, cita Valsts policijas darbiniece, realizējot cilvēku tirdzniecības apkarošanas pasākumus, kā operatīvā eksperimentā iesaistītā sieviete, darbojoties atbilstoši operatīvās izstrādes lietas ietvaros akceptēta operatīvā eksperimenta plānam, 2010.gada 19.aprīlī atsaucās uz Personas izplatīto darba piedāvājumu, telefoniski sazinoties ar Personu un sarunas laikā vienojoties par tikšanos darba piedāvājuma detalizētākai apspriešanai. Turpinot noziedzīgā nodoma īstenošanu, Persona, 2010.gada 20.aprīlī Rīgā, Stacijas laukumā 2, kafejnīcas "Lage" telpās tikās ar operatīvā eksperimentā iesaistīto sievieti. Tikšanās laikā Persona darīja sievietei zināmu, ka piedāvātais darbs ir seksuālo pakalpojumu sniegšana klientiem par maksu, izskaidroja seksuālo pakalpojumu sniegšanas un dzīvošanas apstākļus, apmaksas kārtību un citus apstākļus, kas saistīti ar darbu un uzturēšanos Vācijā, kā arī apsolīja sievieti informēt par turpmākajām darbībām, kas saistītas ar viņas izbraukšanu no Latvijas uz Vāciju. Operatīvā eksperimentā iesaistītā sieviete, darbojoties atbilstoši operatīvās izstrādes lietas ietvaros akceptēta operatīvā eksperimenta plānam, pieņēma Personas izteikto piedāvājumu un piekrita doties no Latvijas uz Vāciju, lai sniegtu klientiem par maksu seksuālos pakalpojumus un informēja par darba piedāvājuma pieņemšanu Personu.

Turpinot noziedzīgā nodoma īstenošanu, Persona telefoniski sazinājās ar /pers. A/, kura uzturējās Vācijā. Sarunas laikā Persona informēja /pers. A/ par Latvijā savervētajām sievietēm, kuras piekritušas darbam Vācijā, kas saistīts ar seksuālo pakalpojumu sniegšanu, un sarunas laikā vienojās par turpmāku kopīgu darbību veikšanu, kas saistītas ar sieviešu nosūtīšanu no Latvijas uz Vāciju seksuālo pakalpojumu sniegšanai klientiem par maksu. Tādā veidā Persona vienojās ar /pers. A/, par sieviešu nosūtīšanu ar viņu piekrišanu no Latvijas uz Vāciju seksuālo pakalpojumu sniegšanai, nolūkā gūt no šīs rīcības materiālu labumu, kā arī saskaņā ar iepriekšēju vienošanos sadalīja savā starpā pienākumus. Pildot personu grupas kopīgo noziedzīgo nodomu, Persona, laika posmā no 2010.gada 20.aprīļa līdz 29.aprīlim, telefoniski sazinājās ar operatīvā eksperimentā iesaistītām sievietēm un informēja viņas par turpmākajām darbībām, kas saistītas ar viņu izbraukšanu no Latvijas uz Vāciju, kā arī lūdza nodot viņa rīcībā personas datus, kas nepieciešami biļešu iegādei. Operatīvā eksperimentā iesaistītās sievietes pēc Personas lūguma nodeva viņa rīcībā savus personas datus, kas bija speciāli izdomāti operatīvā eksperimentā realizēšanas vajadzībām. Atbilstoši noziedzīgās grupas dalībnieku savstarpējai norunai, Persona sieviešu personas datus nodeva /pers. A/ rīcībā, kura, izmantojot šos datus, 2010.gada 5.maijā Berlīnes autoostā, Vācijā iegādājās divas autobusa biļetes reisam 2010.gada 6.maijā no Rīgas līdz Minhenei (Vācijā). Informāciju par biļešu iegādi /pers. A/ nodeva Personai un saskaņoja ar viņu turpmākās darbības, kas saistītas ar savervēto sieviešu

pārvietošos no Latvijas uz Vāciju. Savukārt, Persona, telefoniski sazinoties, informēja operatīvā eksperimentā iesaistītās sievietes par biļešu iegādi un izbraukšanas laiku un vietu.

Turpinājumā, Persona, noslēdzot darbības, kas saistītas ar sieviešu nosūtīšanu no Latvijas uz Vāciju, 2010.gada 6.maijā Rīgas starptautiskā autoostā, Prāgas ielā l, Rīgā tikās ar operatīvā eksperimentā iesaistītām sievietēm un informēja viņas par braucienu no Latvijas uz Vāciju un turpmākām darbībām pēc nokļūšanas Vācijā. Atbilstoši Personas un /pers. A/, kopīgam noziedzīgam nodomam, operatīvā eksperimentā iesaistītās sievietes 2010.gada 6.maijā ar autobusu reisā Rīga – Minhene dotos uz Vāciju. Minhenē (Vācijā) operatīvā eksperimentā iesaistītās sievietes 2010.gada 7.maijā sagaidītu /pers. A/, kura informētu sievietes par turpmākajām darbībām, kas saistītas ar viņu iesaistīšanu seksuālo pakalpojumu sniegšanā klientiem par maksu, un nodotu savervētās sievietes personai, kura Vācijā organizē seksuālo pakalpojumu sniegšanu. Tālāk, izmeklēšanā nenoskaidrota persona organizētu sieviešu legālu uzturēšanos Vācijā un nodrošinātu sievietes ar dzīvošanai paredzētām telpām, kā arī organizētu seksuālo pakalpojumu sniegšanu klientiem par maksu. Sievietes noteiktu laiku uzturētos Vācijā un sniegtu klientiem par maksu seksuālos pakalpojumus. Par saņemtiem seksuāliem pakalpojumiem klienti, atkarībā no sniegšanas ilguma un veida, sievietēm maksātu noteiktu naudas summu. Noteiktu daļu no naudas, ko sievietes nopelnītu par sniegtajiem seksuāliem pakalpojumiem, viņas varētu paturēt sev, bet noteiktu daļu no nopelnītās naudas sievietes atdotu seksuālo pakalpojumu sniegšanas organizatoram, kurš ar šiem naudas līdzekļiem rīkotos pēc saviem ieskatiem. Savukārt, Persona par katru savervēto un nosūtīto sievieti no personas, kura Vācijā organizē seksuālo pakalpojumu sniegšanu, saņemtu noteiktu materiālu atlīdzību.

Tādā veidā /pers. A/, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar Personu, ar savu rīcību veicināja operatīvā eksperimentā iesaistītu divu sieviešu legālu izbraukšanu no Latvijas, kā arī iebraukšanu un uzturēšanos Vācijā, seksuālai izmantošanai ar viņu piekrišanu.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 165.[1]panta otrajā daļā (2009.gada 21.maija likuma redakcijā).

Līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai saskaņā ar saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 544. un 546.pantu ir saņemta apsūdzētās /pers. A/, viņas aizstāvis J.Lapsas un prokurore D.Gavariņa noslēgtā vienošanās par vainas atzīšanu un sodu.

Pārbaudot iesniegto vienošanās protokolu, tiesa konstatē, ka apsūdzētā /pers. A/ ir piekritusi vienošanās procesa piemērošanai, viņai izskaidrotas tiesības vienošanās procesā un sekas, kas rodas līdz ar vienošanās noslēgšanu, apsūdzētā ir atzinusi, ka ir noskaidroti apstākļi, kas attiecas uz pierādīšanas priekšmetu un piekritusi viņi inkriminēto noziedzīgo nodarījuma, kas paredzēti Krimināllikuma 165.[1]panta otrajā daļā, apjomam un kvalifikācijai, savu vainu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apsūdzētā atzina pilnībā.

Iztiesāšanā apsūdzētais /pers. A/ un viņas aizstāvis J.Lapsa un prokurors U.Cinkmanis apliecināja, ka līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai noslēgta vienošanās par to, ka apsūdzētā /pers. A/ atzīst sevi par vainīgu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 165.[1]panta otrajā daļā, un piekrīt prokurora piedāvātajam soda veidam un mēram, un proti:

Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētās prokuratūras prokurors lūdz /pers. A/ piespriest vienošanās protokolā paredzēto sodu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 165.[1]panta otrajā daļā un piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, sodīt ar – brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ apliecināja, ka vienošanos parakstījusi apzināti un brīvprātīgi, apzinoties tās sekas, kā arī apsūdzētā paziņoja par nodomu ievērot noslēgto vienošanos, apsūdzētā un prokurors lūdza tiesu to apstiprināt.

Tiesa, noklausoties apsūdzētās, viņas aizstāvja un prokurora viedokli, pārbaudot lietas materiālus, ir pārliecinājusies, ka savāktie pierādījumi apstiprina apsūdzētās vainu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tiesai nav radušās šaubas par apsūdzētās vainu, viņas darbības par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 165.[1]panta otrās daļas, tādējādi tiesa atzīst, ka vienošanās ir apstiprināma, un krimināllietā ir taisāms notiesājošs spriedums.

No 2016.gada 14.decembra vienošanās protokola izriet, ka apsūdzētajai aizstāvja klātbūtnē izskaidrotas viņas tiesības vienošanās procesā un vienošanās procesa piemērošanas sekas. Apsūdzētā ir piekritusi viņai inkriminētā nodarījuma kvalifikācijai un sodam *(lietas 2.sējuma 8.-9.lapa).*

Par apsūdzētās personību noskaidrots, ka /pers. A/ dzimusi /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsone, ar vidējo izglītību, neprecējusies, apgādībā nepilngadīgs bērns, periodiski strādā līgumdarbus, no bijušajām darba vietām raksturota pozitīvi, ar deklarēto un patstāvīgo dzīvesvietu – /adrese/, agrāk nesodīta.

No apsūdzētās vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka arī viņa pašlaik strādājot.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka viņa vaļsirdīgi atzinusies un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, apsūdzētās atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Par Krimināllikuma 165.[1]panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas pieņemts 2009.gada 21.maijā) paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz desmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Prokurors lūdz piespriest vienošanās protokolā paredzēto sodu un sodīt /pers. A/, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Apsūdzētā tiesas sēdē norādīja, ka vienošanos noslēgusi labprātīgi, saprot noslēgtās vienošanās sekas un piekrīt, ka tiks ievērota noslēgtā vienošanās.

Aizstāvis norādīja, ka prokurores un apsūdzētās 2016.gada 14.decembrī noslēgtā vienošanās ir taisnīga un tāpēc ir apstiprināma.

Tiesa atzīst, ka vienošanās ir noslēgta, ievērojot Kriminālprocesa likumā noteikto kārtību un nepārkāpjot arī Krimināllikuma normas, līdz ar to tā uzskatāma par pamatotu.

Kriminālprocesa likuma 543.panta nosacījumi neuzliek tiesai pienākumu, izskatot lietas par noslēgto vienošanos, īpaši motivēt soda piemērošanu *(lieta SKK-121/2010, 2010.gada 8.jūnija lēmums).*

Izraudzītais soda veids un mērs ir samērīgs ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un apsūdzētās personību, līdz ar to, tiesa atzīst par iespējamu apstiprināt noslēgto vienošanos, nosakot apsūdzētajai vienošanās protokolā norādīto sodu.

Kriminālprocesa ietvaros apsūdzētā /pers. A/ netika aizturēta, drošības līdzeklis netika piemērots.

Cietušie kriminālprocesā nav, arests apsūdzētās mantai nav uzlikts.

Procesuālie izdevumi un lietiskie pierādījumi netika konstatēti.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 541., 543.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 165.[1]panta otrajā daļā (Krimināllikuma redakcijā, kas pieņemta 2009.gada 21.maijā).

Apstiprināt starp Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētās prokuratūras prokurori D.Gavariņu un apsūdzēto /pers. A/ 2016.gada 14.decembrī **noslēgto vienošanos** un piespriest tajā paredzēto soda veidu un mēru, **un sodīt** /pers. A/, personas kods /personas kods/, par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 165.[1]panta otrajā daļā (Krimināllikuma redakcijā, kas pieņemta 2009.gada 21.maijā), piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu – ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

Spriedumu desmit dienu laikā var pārsūdzēt kasācijas kārtībā, kasācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2017.gada 4.aprīlis.

Tiesnese **V.Rūsiņa**